

HOLD OM MIG

- FILMFAGLIGE VINKLER

Niveau: fra 8. klasse
Fag: dansk, mediefag/filmkundskab

INDHOLD:

Indledning	2
Filmens handling	3
Instruktør Kaspar Munks kommentarer	4
Filmens visuelle stil	7
Filmiske virkemidler i overfaldsscenen	9
Scenografi og lyssætning.....	10
Litteratur og links	11
Kolofon	12

Det Danske Filminstitut © 2010
Gothersgade 55 / 1123 København K / 3374 3540 / www.dfi.dk

FILMENS CREDITS:

Titel: Hold om mig
Danmark, 2010
Instruktion: Kaspar Munk
Manuskript: Jannik Tai Mosholt
Udlejning: Sandrew Metronome A/S
Længde: 80 minutter
Medierådets vurdering: Tilladt for børn over 11 år

Medvirkende:
Sara : Julie Sandra Brochorst Andersen
Mikkel: Frederik Christian Johansen
Louise: Sofia Cukic
Hassan: Hicham Najid

DFI

DET DANSKE FILMINSTITUT
WWW.DFI.DK/FILMISKOLEN

INDLEDNING

I dette materiale til Kaspar Munks "Hold om mig" kan I finde inspiration og opgaveforslag til det filmfaglige arbejde med filmen. Materialet indeholder følgende overskrifter:

- Filmens handling
- Instruktørens kommentarer
- Filmens visuelle stil
- Filmiske virkemidler i overfaldsscenen
- Scenografi og lyssætning
- Litteratur og links

Bemærk, at nogle af arbejdsforslagene er differentieret, alt efter om klassen har adgang til filmen på dvd eller blot har set filmen en enkelt gang i biografen.

Materialet er skrevet af Liselotte Michelsen, der er cand. phil. i Medievidenskab. Hun var filmmelder på Politiken 1995-2001, og siden 2004 har hun været filmmelder på Information. Herudover er hun freelancejournalist og underviser og har bl.a. skrevet mange undervisningsmaterialer for Det Danske Filminstitut.

FILMENS HANDLING

Sara går i 9. klasse. Hendes forældre arbejder meget, så hun tager sig af sin lillebror Jonas og følger ham i skole. Hun går i klasse med Mikkel, Louise og Hassan. Vi fornemmer, at Sara og Louise har været venner, men ikke er det længere. Og at Sara og Mikkel er tiltrukket af hinanden. I spisebrikvarteret snakker Sara med sin lillebror om, hvordan han skal beskytte sig, når han bliver drillet. Mikkel, Hassan og nogle andre drenge ryger i smug, men bliver opdaget af Mikkels mor, der skælder ud.

Tilbage på skolen leger drengene 'gramse-leg' og fanger Louise – men slipper hende og fanger i stedet Sara. Louise bliver jaloux og anklager Sara for at lægge an på Hassan. I det følgende frikvarter siger Louise til Mikkel, at Sara har fortalt, at Mikkel har været hjemme hos hende og taget hende på brysterne. Efter sidste time konfronterer Mikkel Sara, og det udvikler sig til et overfald, hvor Mikkel og flere andre drenge river noget af tøjet af Sara, mens flere andre ser på. Louise filmer overgrebet. Bagefter ringer Sara til sin mor, men hun sidder i møde.

Louise sender filmen med overgrebet til Mikkel. Om aftenen opsøger hun Hassan, og spørger om han vil være kæreste igen, men det vil han ikke. Hun sender filmen med overgrebet til Saras mobil. Sara kaster op. Mikkel er plaget af skyldfølelse og kan ikke sove. Han bryder sammen overfor sine forældre og fortæller, hvad der er sket. Faren bliver meget vred. Saras mor kommer hjem, men Sara får ikke fortalt, hvad der er sket. Hassans far finder ud af, hvad der er sket og slår Hassan. Mikkel beder Louise lade være at sende filmen til flere, men Louise har allerede sendt den rundt til andre i klassen. Om aftenen skændes Saras forældre, og hun lægger sig ind til sin lillebror. Han fortæller, at nogen fra SFO'en har sagt, at hun er en luder. Hun går ind på sit værelse og pakker sine billeder sammen. Mikkel skriver et brev til Sara, som han vil give hende den følgende dag. Næste morgen sender Sara Jonas alene i skole. Han løber tilbage til huset og finder Sara, der har hængt sig. Så løber han over til skolen – og går ind ...

INSTRUKTØR KASPAR MUNKS KOMMENTARER

“Hold om mig” er den første spillefilm af den danske instruktør Kaspar Munk (f. 1971). Kaspar Munk er uddannet på den alternative danske filmskole, Super16, og har vakt opmærksomhed med kortfilm som “En lille død” og “Forsvunden”. I 2010 modtog han Danske Børne- og Ungdomsfilmklubbers pris, Pråsen, for “Hold om mig” – de fik følgende ord med på vejen:

“Når man forlader biografens stille mørke, fortsætter stilheden (...) Ingen sprudlende snak og skramlen, nej, dyb eftertænksomhed og en sagte hvisken, mens man prøver at få styr på alt det, som filmen har rørt ved i vores indre”.

Nedenfor fortæller Kaspar Munk om filmens temaer, stil og tilblivelse.

Om ideen til filmen

“Filmen er bygget på en virkelig historie, som min producer læste på nettet for et par år siden. Det, der sker i filmen, skete reelt i en klasse i Polen. Her havde alle drengene været med – og pigen tog sit liv. Bagefter var der en række retssager, men vi var ikke interesseret i at lave en kriminalfilm. Vi var optaget af personerne, og hvad overfaldet gør ved dem.”

Om filmens personer

“Det har været vigtigt for os at give plads til alle personerne i filmen, så de ikke er gode og onde, men nuancerede, komplekse karakterer. For eksempel er Louises mor på papiret en klassisk alkoholisk mor, men vi prøver at vise hende som en, der aldrig er blevet voksen. På en måde er det hende, der er den unge hjemme hos dem.”

Om forældrene

“Forældrene er nogle svigtere – på forskellige planer. Og samtidig er de nogle meget almindelige forældre. De unge, vi har vist filmen for, siger, at de kan genkende forældrene – selvom de måske ikke er som deres egne. Forældrene i filmen bliver konfronteret med noget, det er naturligt at opleve som forældre, og som handler om at give slip. Når man oplever ens barn blive voksen, er det også et uskyldstab for en selv. Forældrene i filmen er magtesløse og kommer ligesom deres børn i krise. Det har vi været optaget af i skildringen af alle familierne. I Saras tilfælde har det en skæbnesvanger effekt.”

Om forholdet mellem de unge og forældrene

“Da vi udviklede manuskriptet, var Mikkels familie den, vi helst ville være del af – på godt og ondt. Den bedst fungerende og mest gennemsnitlige socialt set. Men også her sker der et sammenbrud. Pigernes forældre svigter ved fravær, og pigerne har det fælles tema, at de er blevet for tidligt voksne. Mikkels og Hassans forældre svigter ikke ved fravær – men de har svært ved at håndtere den udvikling, deres børn er igennem, og fædre reagerer med aggression. Bagefter forsøger Hassans far at samle op, men det gør Mikkels far ikke. Mikkels far støder sønnen fra sig på det tidspunkt, hvor Mikkel har allermest brug for ham. Jeg tror aldrig, han tager drengen til sig igen. Mikkels far er den af de voksne, vi oplever have det største sammenbrud.

Det er vigtigt at lægge mærke til, at forholdet mellem Sara og hendes forældre er skildret ud fra Saras synsvinkel. Det er Saras subjektive oplevelse af eller forestillinger om, hvordan tingene er. Og det er præget af, hvor hun er psykologisk – nemlig i en suicidal proces. Hun har en meget stærk følelse af ensomhed. Det bør forældrene selvfølgelig have øje for og være til stede i. Men jeg er sikker på, at forældrene ikke oplever, at de er så fraværende, som Sara føler. Og det kan jo sagtens være, at de er gode forældre, når de er til stede. Men det er selvfølgelig skæbnesvangert, at de ikke ser, hvor hun er.”

Om filmens temaer

“Der er mange temaer i spil i filmen – bl.a. ensomhed, omsorgsvigt, gruppepres, selvmord og identitet. Der er også en lille kærlighedshistorie i filmen – mellem Mikkel og Sara, der længes efter hinanden. De unge i filmen er alle vildt angst for og vildt tiltrukket og styret af det seksuelle. Jeg har prøvet at give det et realistisk

leje, hvor de snakker om sex og laver sjov med hinanden – mens det underliggende handler om seksuel frustration.”

Om filmens slutning og selvmord

”Mens vi udviklede manuskriptet, har det hele tiden ligget fast, at Sara skulle ende med at tage sit liv – som i den virkelige historie, filmen er inspireret af. Selvom det ikke skulle være en selvmordsfilm, researchede jeg en del på selvmord blandt unge, fordi det jo er en væsentlig del af filmen. Selvmord er svært at snakke om – men spørgeskemaundersøgelser viser, at hver fjerde pige i 9. klasse overvejer selvmord, så det er vigtigt at tale om. Det handler i høj grad om at få opmærksomhed – og om ensomhed. Der er også trends i det og en dyrkelse og romantisering af døden, som er knyttet til det at være ung. Når man er teenager, er der noget i en, der dør, og noget nyt, der starter. Så det er naturligt at være optaget af døden – men også rigtig vigtigt at kunne snakke om, hvorfor man er det.”

Om mobning via mobiltelefoner og internet

”Det er svært at forholde sig til mobning på nettet og mobiler, både for de unge og forældrene i filmen. Og sådan er det jo også i virkeligheden. Hvordan sætter man grænserne, hvordan griber man ind? Det er virkelig svært at kontrollere. Jeg tror, at det handler om at skabe en kultur omkring medier og cyberspace. En kultur, der fokuserer på samvittighed og respekt for hinanden.”

Om filmens visuelle stil

””Hold om mig” er en meget rå fortælling, og det kunne virke oplagt at fortælle den på en rå måde i dokumentarisk stil med håndholdt kamera og hurtige klip. Men vi har forsøgt at gå den anden vej og fortælle på en mere indlevende og stemningspræget måde. Jeg er optaget af det indre liv, de indre fortællinger – og det kan billede skildre stærkt. Filmen skulle være cinematiske, dvs. at vi ville fortælle i billeder, lyd og musik, stemninger og følelser frem for i ord og plot. Vi giver plads til, at billedet får lov at være der, og at publikum får lov at leve sig ind i billedet.

Filmen har multiplot-karakter, og den foregår i løbet af kun én dag, hvor der sker nogle voldsomme begivenheder, som påvirker alle personer. Så det var også vigtigt at finde en stil, der kunne rumme mange forskellige små historier på en gang. Vi valgte, at historien skulle filmes fra de unges synsvinkel med vægt på den emotionelle fortælling.

Fotograf David Katznelson og jeg har haft et partnerskab om ikke at gå på kompromis med billederne. Vi ville hellere have ét godt billede end tre lidt kedelige. Vi har konsekvent holdt fast i at finde det rigtige billede på hver scene, dvs. det billede som fortalte scenen i sig selv. Under udviklingen af filmen brugte vi meget tid på at fortolke alle scener visuelt. Vi gik ned i manuskriptet og talte om, hvad der på overfladen sker i den enkelte scene – og så diskuterede vi de emotionelle lag i scenen, den indre fortælling, og fandt frem til, hvordan vi kunne skildre det visuelt.”

Om filmens scenografi

”Det har været vigtigt for mig at understrege de universelle aspekter af fortællingen. Derfor har jeg også været meget optaget af at gøre filmens look så tidløst som muligt. En af mine overskrifter er, at hændelsen i filmen kunne være sket for 10 år siden eller om 10 år. I en forstad til Argentina eller i Polen. Det er ikke bare en film fra Avedøre – den kunne foregå alle steder på kloden, i alle miljøer. Det stiller krav til scenografi, kostumer og design.

Det afspejler sig mest konsekvent i indretningen af Saras hus, der både skulle ligne et et pænt og stemningsfyldt hus og samtidig et sted, hvor nogen rent faktisk bor. Desuden var det vigtigt for os, at der under optagelserne var god plads til at bevæge sig rundt og fx filme gennem døråbninger – og dermed arbejde med dybden i billederne og forsøge at skabe et lag i fortællingen, der opstår af den måde, rummene er på.”

Om filmens kostumer og rekvisitter

”Med hensyn til kostumerne har vi forsøgt at indfange et på en gang realistisk og klassisk udtryk for at understrege de universelle aspekter af fortællingen. De unge skuespillere i filmen syntes, det var lidt mærkeligt at gå i sådan noget tøj. Helt konkret har vi taget udgangspunkt i klassefotos af 8-9 klasser i dag. Stilen skulle

ikke være de seje ghettopiger eller de smarte københavnere chicks. Men helt almindelige unge – de 80 %, som ligger i midten. For deres dramaer er ligeså voldsomme og alvorlige, som dramaerne blandt dem, der vokser op i ghettoen.

Vi har arbejdet med at lade tøjet understøtte karaktererne – for eksempel er Louise lidt mere rå end Sara. Men alligevel er Louise ikke så rå som mange 'virkelige' piger. Så kostumerne skulle understøtte de forskellige karakterer, men alligevel ikke være sidste nye 50 cent T-shirt eller en smart D&G-jakke.

Jeg har også forsøgt at nedtone tidsbundne medieelementer som computere og mobiltelefoner, som man sagtens kunne have gjort meget mere ud af i filmen. Og det er fordi, jeg synes, det ville fjerne fokus fra den grundlæggende og tidløse kerne i historien – nemlig længslen og ensomheden."

Om inspiration og ungdomsfilm

"Rent filmisk henter jeg inspiration hos østeuropæiske instruktører som Tarkovsky, Bela Tarr og Kieslowski. Min ambition er at kombinere det højtravende kunstneriske med noget meget realistisk. Og så er jeg jo vokset op med Nils Malmros og Bille August, der kan kunsten at lave film for voksne om unge. Jeg betragter ikke "Hold om mig" som en ungdomsfilm kun for unge – men en film om unge, der også kan ses af voksne. Jeg er gået meget op i, at den skal fungere for mig selv – samtidig med, at den har en relevans for unge."

FILMENS VISUELLE STIL

“Hold om mig” har en karakteristisk visuel stil. Mange andre nyere danske film om unge – fx “Råzone”, “Se min kjole”, “Fighter” og i særdeleshed “Supervoksen” og “Rich Kids” – har et højt klippetempo og en hektisk visuel stil med urolig, dokumentarisk kameraføring, skæve vinkler og/eller lækre reklame- og musikvideo-inspirerede effekter. Den visuelle stil i “Hold om mig” er præget af et roligere klippetempo, der giver plads til at aflæse personernes følelser og leve sig ind i de enkelte scener. Generelt er kameraet roligt, og stilen forholdsvis naturalistisk. “Hold om mig” er i høj grad cinematisk, dvs. at her fortælles i billeder, lyd og musik, tempo, stemninger og følelser frem for i ord/replikker og plot.

Et centralt træk ved filmen er, at der arbejdes med flere lag i billederne (fx en dørkarm i forgrunden og en person længere væk fra kameraet) og lav dybdeskarphed (fx er dørkarmen ude af fokus, men personen er i fokus). Kaspar Munk fortæller, hvorfor han og fotograf Davis Katznelson har valgt at arbejde med den visuelle stil, som de gør:

“Vi ønskede at fortælle i billeder – og samtidig ville vi ikke have et skævt, arty look, hvor stilen fylder så meget, at den står foran karaktererne og skygger for dem. Vi var meget optaget af realisme i skuespillet, der skulle understøtte det universelle i følelsen og oplevelsen af filmen. Jeg ønskede at rette mere fokus på det indre liv og det følelsesmæssige udtryk end det rent narrative. Der er to årsager til, at vi arbejder med lav dybdeskarphed i en del indstillinger: For det første på grund af de begrænsninger, der er, når man optager på location. Og for det andet fordi vi syntes, det var den mest interessante måde at skildre de unges fortællinger. Vi har hele tiden været meget optaget af at være i de unges øjenhøjde. Det er deres subjektive fortællinger, vi oplever. Og det understøttes visuelt ved, at vi fx deler billedet op i de unges lag og de voksnes lag. Så når den unge er i fokus, er den voksne ude af fokus – i forgrunden eller i baggrunden. Og omvendt. Desuden skaber lagene dybde i billederne og gør dem æstetisk set mere interessante.”

EKSEMPEL PÅ AT FORTÆLLE MED BILLEDE OG LYD

Et konkret eksempel på ovennævnte finder vi i scenen, hvor Sara sidder hjemme ved spisebordet om aftenen og hendes mor kommer hjem (43:41-46:39). Her er der fokus på Saras ansigt, som fylder en stor del af lærredet, mens moren, der kommer ind i entreen i baggrunden er ude af fokus. Indstillingen holdes længe – i 30 sekunder – mens moren kommer ind, og de begynder at tale sammen. Først da Sara rejser sig og bevæger sig ud af billedet, kommer moren i fokus, og der klippes. Sådant en scene ville i mange andre film blive fortalt ved hjælp af krydsklipning imellem Sara og moren – men her vælger filmskaberne at holde fokus på Sara. Det understreger både, at vi oplever scenen igennem hende, og at hun føler sig isoleret. Der er ingen krydsklippende ‘kommunikation’ mellem hende og moren.

I de følgende indstillinger, hvor Sara og moren taler sammen i køkkenet, og mens moren spiser, er den ene ude af fokus, når den anden er i fokus. Det er først, da moren spørger “Har du haft en god dag? Skat?” og rækker ud og aer Sara på kinden, at vi ser dem sammen, begge i fokus i en halvtotal. Men så ringer telefonen, moren tager den og bliver igen uskarp og forsvinder ud af billedet – indtil Sara rejser sig og forlader rummet. Den visuelle form underbygger, at moren ‘forsvinder’ mentalt – og at Sara vælger at vende moren ryggen og opgive at trænge igennem til hende og få hendes støtte.

Lyden underbygger stemningen og følelsen i scenen effektivt. I begyndelsen af scenen, hvor moren kommer hjem, hører vi lydene fra døren, der åbnes, og morens tøj og stemme fjernt og ekkoagtigt, samtidig med at vi kan høre Saras åndedræt. Det er samme akustik, som når man har vat i ørene, og det understreger en fornemmelse af isolation, af at være afskåret fra kommunikation med omverden. Der er ‘vat’ omkring Sara, hun er ensom og kan ikke mærke sin mors tilstedeværelse. Langsomt bliver lyden af morens skridt og stemme mere tydelige, idet hun kommer hen til Sara og siger “Hvad laver du?” Lydsiden signalerer, at der

opstår mulighed for og håb om kommunikation, om nærvær, der kan afhjælpe ensomheden.

Herefter er lydsiden præget af dialog og reallyde (skridt, sølvpapir, der rasler, bestik) i normalt lydniveau – indtil moren tager telefonen. Nu bliver hendes stemme og reallydene langsomt dæmpet, glider væk og 'pakket ind i vat' igen, mens melankolske klavertoner og spinkle, ildevarslende strygere træder ind i lydbilledet. Sara er igen isoleret; muligheden for kommunikation og 'redning' blev forpasset, og håbet om nærvær forsvinder.

Skuespil, replikker, visuel stil og lyd arbejder i denne scene sammen og understøtter hinanden, så scenen kommer til at virke meget stærkt.

EKSEMPEL PÅ AT FORTÆLLE I EN ENKELT INDSTILLING

(40:38-41:53) Vi ser stuen i Mikkels hjem. Mikkels forældre sidder/ligger i sofaen og ser fjernsyn. De smiler og småsnakker og udstråler hygge, tryghed, afslappet ro. Men til venstre i billedet ser vi trappen op til første sal – og vi ser Mikkels ben, idet han kommer ud på reposen. Pludselig indeholder billedet to meget forskellige historier og universer – forældrenes og Mikkels. Samtidig opstår der suspense, for vi er klar over, at Mikkel sandsynligvis vil fortælle forældrene, hvad der er sket – og vi ved ikke, hvordan de vil reagere.

Mikkel går langsomt ned ad trappen, mens forældrene intetanende fortsætter deres småsnak. Imens bevæger kameraet sig ganske langsomt, næsten umærkeligt, tættere på personerne – samtidig med at Mikkel nærmer sig sine forældre.

Kamerabevægelsen er med til at øge intensiteten i situationens udvikling. Mikkel står et øjeblik i døråbningen, inden han siger "Far ...". Pludselig ændres stemningen. Forældrenes ansigtsudtryk og kropssprog er forandret – de er overraskede, urolige, spørgende. Også Mikkels udtryk forandres drastisk: Fra at være tøvende, kontrolleret og alvorlig bryder han sammen i ukontrollabel gråd. Forældrene er på en gang forvirrede og omsorgsfulde, mens Mikkel ligger som et lille barn mellem sin mor og far. Forældrene kigger på hinanden, desorienterede, magtesløse, afventende.

Det er utraditionelt at filme en sådan scene i én indstilling. Ofte vil man arbejde med krydsklipping mellem Mikkel og forældrene, nærbilleder og forskellige vinkler. Her arbejdes der i stedet med en totalindstilling, og der bliver ikke klippet. Vi betragter et tableau som på et teater, hvor personerne agerer og reagerer på hinanden, og vi kan selv bestemme, hvem vi vil betragte. Vi iagttager, hvordan dramaet bygges op og udløses. Stemningen ændrer sig markant i løbet af denne ene indstilling, og der bliver fortalt meget om Mikkel og hans forældre gennem deres kropssprog og ansigtsudtryk. Det har en meget stærk og rørende effekt, at vi/kameraet ufravendt iagttager personerne uden at blinke (klippe). Kameraet er næsten nådesløst beskuende – ikke mindst fordi vi i begyndelsen af scenen sidder med en merviden i forhold til personerne: Forældrene i sofaen ved ikke, hvad der venter dem – men det gør vi. Det, at indstillingen holdes så længe, skaber en særlig intensitet omkring et af de dramatiske højdepunkter i filmen – nemlig det øjeblik, hvor Mikkels forældre oplever et afgørende uskyldstab i forhold til deres identitet som forældre.

Opgaveforslag

- **Find eksempler på sekvenser med krydsklipping i film, I har derhjemme. Præsenter dem for klassen og diskuter, om de krydsklippede scener kunne være fremstillet i én indstilling. Tal om effekten af krydsklipping – fx i spændingsscener. (Læs mere om krydsklipping og parallelklipping ved at søge på begreberne. Se fx www.fmb.dk/scoop/index.html).**

FILMISKE VIRKEMIDLER I OVERFALDSSCENEN

(20:46- 24:43) Overfaldsscenen, hvor Mikkel river tøjet af Sara i klassen, er meget rå og ubehagelig. Det frygtelige i overgrebet forstærkes af kameraføring og lydside. Scenen starter med forholdsvis rolig kameraføring og krydsklipning mellem forskellige elever i klassen og læreren. På lydsiden hører vi reallyde og i baggrunden musik med elektroniske elementer samt klaver og strygere, ganske lavt. Stemningen i musikken er melankolsk og ildevarslenende. Så bliver reallydene fjernere, mens musikken øges i styrke, og kameraet zoomer ind på Mikkel. Vi fornemmer, at han tænker på noget helt andet end undervisningen, at noget bygger op i ham. Idet der klippes til Sara, som svarer på lærerens spørgsmål, bliver Saras stemme pludselig helt normal i lydstyrke – nu er vi i Saras univers, og hun er opmærksom og til stede i undervisningen. Hun er uvidende om, hvad der foregår i Mikkel.

Da timen er slut, og Mikkel stopper Sara, ændrer lydside og kameraføring karakter. Kameraet bliver mere uroligt og klippehastigheden øges, dvs. klippene bliver kortere. Under selve overgrebet, hvor drengene river tøjet af Sara, er der en række ultranærbilleder af hænder, der flår i tøj, ansigter, bar hud. Det understreger det kaotiske i situationen, samtidig med at det konfronterer os med overgrebet i detaljer og meget tæt på. Kameraføring og klipning forstærker oplevelsen af, at det hele virker uoverskueligt – såvel helt konkret i nuet som på et dybere plan. Konsekvenserne af det, der sker, er uoverskuelige.

Lydsiden foregriber, at der vil ske noget 'umenneskeligt', idet der kort inden overgrebet er nogle maskinagtige lydfragmenter i musikken. Her efter er lydsiden præget af personernes stemmer, råb og tilråb og Saras skrig. Da drengene begynder at hive tøjet af hende, bliver reallydene forvrænget og får ind imellem en metallisk klang. Vi oplever, at lyden bliver fjern og formummet, da vi ser overgrebsmændene fra Saras synsvinkel. Lydsiden afspejler, at Sara er besvimelsen nær af skræk og chok. De uhyggelige, maskinagtige lydfragmenter dukker op igen. Drengenes stemmer lyder ikke-menneskelige. Deres handlinger er uden empati og følelser, uden menneskelighed.

Både i forbindelse med Mikkel og Sara bruges lydsiden til at bringe os ind i deres verden og få en fornemmelse af, hvilke følelser og stemninger der rører sig i dem.

Flere gange ser vi de andre elevers ansigter og øjne bag 'overfaldsmændene'. Her er 'overfaldsmændene' ude af fokus, mens tilskuerne er i fokus. Disse klip handler om de medskyldige – dem, som tavst ser på. Netop fordi de er i fokus, bliver deres tilstedeværelse pludselig meget tydeligt. Vi bliver opmærksomme på dem som individer – med egen vilje og mulighed for at handle. Dermed bliver det ekstra påfaldende, at de ikke griber ind. De vælger at lade overgrebet ske.

Opgaveforslag

Hvis I har filmen på dvd:

- **Afspil udvalgte episoder fra filmen uden billede – så I kun kan høre lyden (dæk evt. tv-skærmen). Tal om hvilke følelser og tanker lyden og musikken vækker.**

Hvis I ikke har filmen på dvd:

- **Tal om lyden i filmen (ud fra jeres erindring og beskrivelserne i dette materiale). Afspil musik med forskellige stemninger – fx glad og optimistisk, sørgelig, uhyggelig, dramatisk osv. Skriv digte/tekster eller tegn, mens I hører musikken. Digtene/teksterne/tegningerne skal afspejle stemningen i musikken. Fortæl, hvorfor musikken inspirerede til de enkelte digte/tekster/tegninger. Tal om, hvad det helt konkret er ved musikken der gør, at den vækker de forskellige følelser.**

SCENOGRAFI OG LYSSÆTNING

Der er stor forskel på de fire unges hjem. Scenografi og lyssætning fortæller noget om Sara, Louise, Mikkel og Hassan som personer og afspejler deres følelsesmæssige tilstand.

Saras hjem: Her er mørkt og gammeldags, præget af jordfarver. Der er ikke ret mange nips eller småting, som kunne gøre hjemmet hyggeligt og skabe personlighed og varme. I stedet virker rummene kolde, dystre, halvtomme, her er nøgne, hårde flader. Om aftenen er lyset varmt, men dunkelt. Der er kun lys, hvor Sara og Jonas befinder sig – omkring dem og bag dem er der mørkt, næsten sort. Scenografi og lyssætning afspejler Saras følelser: ensomhed, tristhed, mørkt syn på tilværelsen.

Louises hjem: Her er rodet, moren sover på sofaen, på sofabordet er der drinks og cigaretskod. Om aftenen ligger Louise på sit værelse, mens hun hører lyden af larm og ballade inde fra den tilrøgede stue. Hendes værelse er præget af brunlige farver og nips i simili-guld. Næste morgen har moren glemt brød på risteren og er faldet i søvn. Louises hjem sejler – og det bliver et billede på, hvordan Louise selv har det indeni.

Mikkels hjem: Her er lyse vægge og lyse møbler, billeder på væggene, småting som giver personlighed og skaber hygge. Om aftenen er der stearinlys på bordet og et varmt lys i stuen. Mikkels værelse er mørkere end stuen, med skygger hen over væggen og mørke hjørner. Her er stemningen mere dystre – han er alene med sine tanker om det, der skete tidligere på dagen.

Hassans hjem + værkstedet: I hans hjem er der lyse rum, præget af arabisk stil og kunst. Vi møder ham også i værkstedet, hvor han reparerer en cykel og taler og arbejder med sin far. Her er grønligt neonlys – og særligt i scenen, hvor hans far slår ham, er der mørke skygger i krogene. Her er lidt rodet, men på en hjemlig og hyggelig måde. Man kan se, at det er et sted, hvor der færdes mennesker. Miljøet afspejler, at Hassan ikke føler sig isoleret som Sara og Louise. Der er liv omkring ham.

Opgaveforslag

- **Tal videre om de fire unges miljøer, og hvad scenografi, rekvisitter og lyssætning tilfører portrætterne af dem.**
- **Tal om de unges tøj. Er det en stil, I genkender? Hvad fortæller tøjet om de fire unge? Hvornår tipper I filmen til at foregå – i nutiden? Hvorfor? Hvor i landet foregår den?**

LITTERATUR OG LINKS

På DR og Forlaget Alineas hjemmesider kan I læse mere om filmiske virkemidler:

http://www.dr.dk/kortfilm/index2.asp?pageID=leksikon1&menuID=m_2

<http://www.fmb.dk/scoop/index.html>

På Medierådets hjemmeside kan I læse om børn og unges brug af internet og mobiler – og få råd om god, sikker opførsel på nettet:

<http://andk.medieraadet.dk/>

På Red Barnets hjemmeside kan I læse om mobning:

http://www.redbarnet.dk/Danmark_og_Grønland/Mobning/Mobning-1.aspx

På hjemmesiden Livslinien kan I læse mere om selvmord:

<http://www.livslinien.dk/>

Læs filmmagasinet EKKOs portræt af Kaspar Munk:

<http://www.ekkofilm.dk/essays.asp?table=essays&id=113>

“I mørket – kortfilm og kys” af Kaspar Munk, Judith Breuning, og Ulrich Breuning, (Alinea 2009. Materialetype: bog med dvd). **En bog om Kaspar Munk og hans kortfilm.**

Læs anmeldelse af bogen på

<http://www.folkeskolen.dk/ObjectShow.aspx?ObjectId=61378>

KOLOFON

Hold om mig – et undervisningsmateriale
Af Liselotte Michelsen

Redaktion

Flemming Kaspersen

Stillfoto

Jens Juncker-Jensen

Udgiver

Det Danske Filminstitut
Gothersgade 55
1123 København K

Kommentarer til dette materiale kan rettes til undervisning@dfi.dk
Det Danske Filminstitut © 2010

